

Мені ти милий з давніх літ

Володимир Свідзінський

Мені ти милий з давніх літ.
Один закон, один завіт
Оба ми берегли любовно,
Жадали одного вінка,
Чиясь таємная рука
Нам душі збурила чудовно,
Як подих ночі сон листка,
І поріднив мене з тобою
Святий гармонії напій,
І горда туга за красою,
І чарівних жагучих мрій
Невтихомирний неспокій...
І там, де я колись, на грані
Дитячих і юнацьких днів,
У першій чистій закоханні
Мої коліна преклонив,
Там нині ти на голос щастя
Як зачарований спинивсь
І цілим серцем покоровсь
Його жаданій милій власті.